

[Statsministeren]

kale venstres kan. I hvert fald, hvis alle seks ikke-socialistiske partier stemmer for den, og det vil jeg gerne anbefale. Den dagsorden, hr. Niels Helveg Petersen har foreslået, siger jo, at folketinget fastslår, at den nødvendige budgetforbedring må gennemføres på en sådan måde, at den ikke rammer de svage grupper i samfundet. Det synes jeg er en klog og fornuftig tekst (*Afbrydelse!*) – Det er klart, den ikke er særlig præcis (*Munterhed*). Man kunne føre en lang debat om, hvem der er de svage grupper – og det kan jo være, vi kommer til det – men den udtrykker en rigtig tankegang, og jeg mener at måtte opfatte dagsordenen også som udtryk for, at den lovgivning, der blev vedtaget i fjor med det radikale venstres tilslutning, også var en lovgivning, der tog hensyn til de svage, ellers er der jo ingen mening i dagsordenen. Men det mener jeg også er korrekt.

Når det samlede sociale budget i fjor blev sat ned fra – lad mig sige det sådan – 100 pct. til 97 pct., er det naturligvis udtryk for, at de partier, som måtte stå sammen om lovindgrebene i fjor, har bestræbt sig for at bevare det væsentlige i den sociale trykthed bedst muligt. Vi satte budgettet ned fra 100 pct. til 97 pct. Det er ingen ødelæggelse, heller ikke af de svages trykthed.

Lad mig nævne nogle eksempler på, hvad der ellers er sket, som efter min opfattelse belyser, at regeringspartierne og de, der har støttet i arbejdet, har lagt megen vægt på de dårligst stillede gruppers økonomiske situation.

Tag for det første indkomspolitikken, også i den offentlige sektor. De største lønstigninger blev da givet inden for rammen samlet for de lavtlønnede. Eller tag dagpengeområdet, arbejdsløshedsdagpengene. Det er sandt, der blev gennemført en fastfrysning, men de lavtlønnede – og det er vel op mod halvdelen – rammer jo ikke loftet, der er på 104.500 kr. Det er en ordning, der er således indrettet, at den er bedre for de lavtlønnede end for de højtlønnede. Eller tag sygedagpengeordningen, som tager særligt hensyn – det er da også rimeligt – til f.eks. de kronisk syge eller mennesker, som får hurtigt sygdomstilbagefald. Eller tag pensionisterne, som finansministeren også med rette fremhævede: en stor gruppe af danskere, ca. 900.000 mennesker, som vi jo plejer at betragte som hørende til de økonomisk svagt stillede, fordi

det er mennesker i en sådan alder, at de ikke selv kan gøre så forfærdelig meget for at ændre deres situation længere. Der er stadig den fulde dyrtidsregulering.

Jeg kan oplyse, at pensionisternes indkomst fra 1982 til 1984 stiger med ca. 16 pct., altså klart mere end priserne. Nu kommer den højere bundgrænse for pensionisterne i 1984, og der er altså tale om en klar real-lønsforbedring for 900.000 forholdsvis svagt stillede danskere. Det er et led i vores politik.

Lad mig så også nævne den højere kommunale bundgrænse for alle, som regeringen har aftalt med det radikale venstre og fremskridtspartiet for nylig. Det virker jo således, at en højere bundgrænse for alle – og sådan er det altså nu i den kommunale beskatning til næste år – er en særlig fordel for de svage, for de grupper, der har lav indkomst. Sådan virker nu engang forhøjet bundgrænse, men jeg kunne også nævne i denne sammenhæng socialministerens forslag om højere fripladsgrænse og om lavere forældrebetaling for de 0–3 årige.

Så vil jeg gerne sige til sidst, at regeringen lægger afgørende vægt på, at det radikale venstre i dag – og det gælder også fremskridtspartiet – har erklæret sig enige i regeringens målsætning for nedbringelsen af underskuddet i statsfinanserne. Det er klart, fremskridtspartiet har sin politik, det radikale venstre har sin politik, regeringen har også én, og om vi på alle de konkrete udmøntninger kan nå et mødepunkt med et flertal i folketinget, er det, der skal vise sig, men der er da i hvert fald et flertal i folketinget i dag, som har erklæret sig enig i regeringens mål: at nedbringe underskuddet i statsfinanserne, og det takker jeg for. Det mener jeg er et godt grundlag for en regering at starte et nyt folketingsår på.

Nu er det nok bedst at komme i gang med det virkelige arbejde. Det har jeg på fornemmelserne at alle trænger meget til.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige tak for statsministerens veloplagede replik. Den har vi savnet i de sidste mange debatter, og jeg synes, det er glædeligt, at den kommer tilbage. Og så vil jeg